

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 35
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 11 СЕПТЕМВРИ 2009 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Маргарита Попова - Министър на правосъдието

ОТСЪСТВАТ: Борис Велчев, Божидар Сукнаров, Георги Шопов, Цони Цонев

/Откриване на заседанието - 10,45ч/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Колеги, добър ден, откривам днешното извънредно заседание на Висшия съдебен съвет с една единствена точка, по най-краткия начин казано - точка – министър! Бих искала днес с удоволствие да разговарям с вас по проблеми, които са актуални за предстоящите радикални действия и най-сетне реформи на съдебната система. Да споделя с вас за това как изготвихме план за мерки, неотложни, които ще чертаят напредъка на България не само в областта „Правосъдие“, но и в областта „Вътрешен ред“. Да кажа, разбира се, за това, което се случи на последната визита на правителството в Брюксел, защото това е важно за всички нас и вие като върховен орган на съдебната система първи трябва да научите и то не от друг, а от министъра на правосъдието, какво се случи в Брюксел. Разбира се, да чуя вашето становище за това как сме обобщили и за това как изглеждат тези мерки, които касаят реформата в съдебната система, като предварително искам да кажа, че мерките не бяха

създадени под покрива на Министерството на правосъдието и раздадени на всички вас във Висшия съдебен съвет, а бяха обмислени след задълбочен и внимателен прочит на доклада на Европейската комисия, след анализ на нашите приоритети и заедно с професор Мингова, която присъства толкова ангажирано и така всеотдайно във всички разговори. Г-жа Караиванова също от страна на Инспектората. Затова да отбележим най-добрите неща, които наистина ще могат да очертаят за много кратък срок видими стъпки напред, нещо от което се нуждаем всички и най-вече широката магистратска общност, както казах сутринта, ще повтора и днес, ние всички и Висшият съдебен съвет дължи на магистратите. Никой не трябва да се учудва от тази моя реплика. Ние сме тук, за да се грижим за тях да работят по-добре, да ги избираме както трябва, за да могат да носят отговорност и реформата в съдебната система, нейната ефективност зависи най-вече и на първо място от Висшия съдебен съвет. Всичко останало е резултат от това нещо. И всеки път, където и да бъда, аз ще повтарям, че Висшият съдебен съвет дължи на магистратската общност в нашата държава. Благодаря!

/всички журналисти напускат залата/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Колеги, вече можем да започнем да работим. Благодаря ви! Колеги, както знаете снощи късно вечерта правителствената делегация, в която присъствах, се завърна от Брюксел, където беше на първо посещение при нашите европейски партньори. Разговаря се по много въпроси, които касаят не само „Вътрешен ред и правосъдие“, а и наболели въпроси и първи мерки за напредък и отстраняване на проблеми във всички останали министерства, които са свързани с управление на европейските фондове и изграждане на механизми, контролни, които да дадат възможност да получим така нужните пари на

държавата за глътка въздух и за реформи напред. Разговорите бяха изключително конкретни. Бяхме посрещнати много сърдечно, може би защото разговаряхме много открито. Сложихме на масата на разговорите картите такива каквито са. С всички проблеми, с всички отговорности, с всичко това, което е направено и което предстои да се направи в близките дни и месеци, и всичко това, което е проблем и което, открито заявихме, че без помощта на нашите партньори не можем да свършим. Помолихме за отсрочка, за малко глътка въздух, като време, за да приключат процедури, които са важни, за да получим оценки за съответствие основно, за да получим пари, които като данъкоплатци на европейския бюджет дължим. Само че преди да ги получим трябва да се постараяме да кажем недвусмислено и ясно, че можем да ги управляваме добре. Доскоро усещането не, а категоричната оценка на Европейската комисия беше, че не умеем, не управляваме добре и по-лошо – не влагаме старание, за да се случи това, което е много важно преди всичко за нашите граждани. Заявката този път беше ясна и категорична. Подкрепата беше партньорска. Получихме всичко, което поискахме, което беше разумно, което значи, че отсега нататък всички заедно, целия ресурс на държавата трябва да бъде мобилизиран в максимална степен, за да може да се случи всичко онова, което нашите граждани и в областта на съдебната реформа, и реформата на предварителния сектор нашите колеги имат нужда да получат, за да дадат съответен резултат.

Моята мисия в Брюксел беше първия ден на 9-ти, в сряда вечерта и тя се състоеше в участието ми в три срещи. Първата среща, по време, беше с ръководството на Европейската служба за борба с измамите. При нас на среща дойдоха генералния директор на ОЛАФ Брюнер, с неговите най-близки хора в ръководството и

хората, които чертаят политиките на ОЛАФ и носят пълната отговорност за тяхното изпълнение. С г-н Брюнер беше г-жа Елизабет Щербер, която се занимава с агро-проблемите и отговаря за същите в нашата страна, следи отблизо нещата, изключително добре информиран човек, изключително взискателен човек, изключително компетентен и за пореден път изключително добронамерен към всичко това, което правителството твърди, че прави в момента, за да се получат парите. Както чухте се подписа и конкретно решение, че парите по Сапард, замразените, тръгват.

Другата много важна фигура, която участваше в срещата беше г-н Хепцер, който е съветник на г-н Брюнер по въпросите на корупцията. Също изключително ерудиран човек, уважаван, с име утвърдено в Европейския съюз по въпросите, които разглежда, по които съветва и по които е работил дълги години в рамките на съдебната система и в правоохранителния сектор. Заедно с г-н Брюнер бяха, разбира се, говорителят на ОЛАФ г-н Ботиче и г-н Кретин от ОЛАФ, който следи отблизо програми ФАР и ИСПА. Също изключително компетентен човек, добре запознат с всичките наши проблеми и човек, който абсолютно конкретно би могъл и сочи конкретни стъпки, и начини за преодоляване на тези проблеми тук при нас. Срещата премина в откровен диалог за това какво се случи до юли месец тази година, докато излезе редовния доклад на Европейската комисия и какво ще се случи отсега нататък. Не сме разговаряли за графициите, които са правени от предишни правителства, за отчетите такива каквито са били, но искам да кажа, че след като разбрах, че Министерство на правосъдието и аз в частност чрез решението на Министерски съвет ще бъда натоварена с механизма за контрол и сътрудничество, и ще нося отговорност за директния контакт с Европейската комисия и за

всичко това, което ще се случва в съдебната система, разлистих тези доклади, включително последния, в който много впечатляващо са описани, са казани много думи, казани са, разбира се, и много конкретни неща, но са казани неща, които можеха да не бъдат казвани, а беше по-добре да има конкретни резултати в определена насока, за да бъде доклада по-добър. Казахме си, разбира се, исках да го чуят колегите от ОЛАФ, каква е оценката на нас като ново правителство за този доклад в областта на правосъдието и вътрешния ред. И заявихме, разбира се, че намираме доклада за обективен, намираме доклада наистина за партньорски затова защото в него е отчетен всеки един детайл, който вие сте посочили като свършена работа. Нищо не е спестено, нищо не е подценено, с което всъщност се задоволи претенцията на една от страните, всъщност на нашата страна – да бъде отчетено абсолютно всичко, което ние сочим и оценяваме като напредък. Разбира се ние казахме, че въпреки всичко това, което е позитивно и което добронамерено е отчетено, доклада има много сериозни критики, доклада сочи на дефицити, които не могат да бъдат преодолени бързо и лесно. Доклада сочи на дефицити в кадровата политика в съдебната система, в организацията на работа в съдебната система и отчасти в неудачно законодателство, което е инструментът, с който работи съдебната система, за да продуцира конкретни резултати. В тази връзка насочихме вниманието си и върху конкретните мерки, които касаят сектора „правосъдие“, за да видим как те се съотнасят към всичко това, което нашите партньори са поставили като ясни претенции към нас и което, не е нужно да казвам за пореден път, е абсолютно необходимо, за да можем да отговорим за радикални реформи в съдебната система. Приветстваха и добре посрещнаха структурата на графика. Казаха,

че докладът с тези 57 мерки показва, че ние много внимателно сме проучили това, което европейските партньори са отчели в доклада. Казаха, че са изключително доволни за това, че нашият график не представлява 21 точки, които да покриват жалоните и препоръките, изложени в политическия доклад, което щеше да бъде много повърхностно и обидно за хора с реноме, с репутация, с толкова стаж зад гърба си и надявам се със силен ангажимент добронамерен към съдебната система, за да я реформираме заедно. Това беше много високо оценено. Каза се, че около тези жалони 21 на брой ние сме извадили и най-малкия детайл, който е отчетен в техническия доклад в рамките на шестте препопки, шестте области, по които се наблюдава България в сектора „Правосъдие и вътрешен ред“ и не е останал нито един незабелязан, неразчетен от нас и детайл и критика, срещу която да не сме намерили нашата национална мярка, която смятаме, че е необходима и полезна, за да бъдат преодолени тези критики. Отчетоха програмата като амбициозна, много конкретна и казаха, че са готови да помагат във всеки един детайл при изпълнението на тези препоръки, които касаят сектора „Правосъдие и вътрешен ред“. Дадоха много висока оценка за това, че сме посветили специален дял в графика, който чертае мерки така наречени постоянни и които показват приемствеността между това, което се е случило до изготвянето на доклада юли тази година и това, което ще се случи през декември и януари на базата, на която ще се стъпи и ще бъде направен докладът през юли следващата година. Така че, колеги, с всичко това, което ние решихме заедно в Министерство на правосъдието, че трябва да присъства в нашия график нашия план за изпълнение до края на календарната година, ние ще трябва да направим така, че още през февруари месец междинния доклад да

даде насока и да даде достатъчно категорична оценка за това, че има на какво да се стъпи и можем да очакваме един добър доклад през юли 2010 г. Това ще чертае съдбата на държавата, съдбата на съдебната система, за която сте отговорни всички вие и аз, разбира се, от страна на изпълнителната власт и без право на глас пред вас, но с претенции и изисквания, защото аз съм човек, който идва от съдебната система и никога няма да спестя, макар и с ограничените ми правомощия, които имам по закон, но които, казах още първия път, че ще уплътня, да не бъдат толкова повърхностни и толкова незабележими. Ще стоя плътно до магистратите. Ще поддържам всяка тяхна стъпка и тяхно желание, когато те са обосновани, когато са конкретни, когато са изпълними и когато вървят и чертаят насока за реформа в съдебната система. Това го заявявам открито и ще използвам всяко заседание на Висшия съдебен съвет, за да напомням, за да изисквам, за да моля, за да се съветвам, за да очаквам вашата подкрепа, вашата критика и вашите добронамерени предложения затова съдебната система най-сетне да стане такава, каквато кадърните и способни хора в съдебната система заслужават. В същото време ще искам и ще питам за всичко онова, което тук се решава недостатъчно открито, недостатъчно прозрачно, с недомлъвки, без конкретни и ясни отговори след заседанията на Висшия съдебен съвет, защото това остава горчива атмосфера в средите на магистратите, остава съмнение за това, че те са подкрепяни, че те са ценени, че те са уважавани, че техният глас се чува и остава съмнение за неспособност съдебната система да се справя със собствените си проблеми. А съдебната система се справя с проблемите чрез Висшия съдебен съвет.

Бих искала да концентрирам вниманието си върху няколко неща в графика, които трябва да изпълним всички заедно с

грижа и отговорност до края на календарната година и които касаят работата на нашия Висш съдебен съвет. Особено важно е, минавам към конкретните неща, и особено високо се оцени мярката, която предвижда Висшият съдебен съвет да направи оценка категорична, открита и прозрачна за това как намира състоянието на реформите към днешна дата в съдебната система. Къде са нашите най-големи проблеми, защо сме допуснали да ги има? Проблеми винаги ще има, но има някои неща, които е трябвало да бъдат решени, но не са. И след като направим тази категорична и ясна оценка за състоянието на реформите към днес, да направим нашия прореформаторски план за това какво ще се случи не само до края на календарната година и в малко по-далечен план, защото тези конкретни 57 мерки са неща, които ние в крачка ще свършваме, те ще се сбъднат до края на годината, дай боже, но заедно с това ще вървят и много други проблеми, много други неща, които трябва да решим всички заедно, така че прореформаторският план, който ще трябва да направим, да съставим, няма как да бъде повторение на задачите, които сме заложили в графика с неотложните мерки. Този прореформаторски вие ще прецените дали ще има по-скоро стратегически характер или ще бъде по-скоро един по-близък план за действие насочен примерно за работа и приоритети в следващата календарна година, това ще прецените вие с вашата висока компетентност и познание за това какво става в съдебната система, какво не бива да става, какво трябва да става и как то да стане. Така че вие ще решите сами това, но прореформаторският план трябва да има и той трябва да бъде ясен и категоричен. Неговата насока трябва да бъде за радикални реформи в съдебната система с приемственост и с ясна насока. Това е особено важно да се случи, защото всички магистрати тогава ще видят кой и как

чертае тяхното бъдеще, макар и в по-близък план. Досега такова нещо не се случва и според мен то е управленски дефицит. Затова обръщам внимание на тази мярка, която е много конкретна, която е много важен жалон, която ще даде визия и за нас, която ще даде и комфорт и атмосфера за работа на всичките тези множество магистрати, които се трудят упорито и почтено и произвеждат продукт за държавата и за личния си авторитет, разбира се, което е нещо изключително важно.

Това е може би най-възловата точка, която касае Висшия съдебен съвет. Оттук насетне всичко ще се мултиплицира. Останалите крачки са по-малки, много конкретни и затова аз не бих искала да ги коментирам. По-скоро бих искала да чуя от вас, след тази част на моето изложение, дали вие всички подкрепяте това, което прие правителството като график за неотложни стъпки за реформа на съдебната система? Дали вие не сте съгласни с нещо? Защо? И как смятате, че можем да свършим работата по-добре? Много моля, ако има забележки и критики, да бъдат казани ясно и открито, за да можем ние да направим така, че да допълним с каквото е необходимо и каквото сме изпуснали в този график нашия план за работа, от който резултатите да бъдат по-добри и на каквито резултати всички ние да можем да запазим достойнство и да се радваме.

Заповядайте, колеги! Ако някой иска да вземе отношение? Г-жа Мингова.

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Благодаря Ви, г-жо Министър! Уважаеми колеги, аз съвсем накратко ще споделя няколко неща. Първо благодаря на министър Попова и изразявам, мисля че това ще бъде мнение на всички, удовлетворение на това, че тя идва първо при нас, за да сподели това, което се е случило на тази първа

официална среща на представители на правителството в Брюксел, защото всъщност ние сме съавтори на това, което се случва в съдебната реформа от гледна точка на работа взаимна, съвместна на всички институции и на всички власти в държавата.

И оттук да споделя няколко неща вече конкретно по дневния ред и по представения график, който беше приет от правителството и беше представен на партньорите ни в Брюксел. Действително аз, участвайки, в тази подготовка на графика, искам да кажа, че го направих със съзнаването, че предлагайки и обсъждайки тези мерки, които касаят Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт, го направих със съзнанието, че за всичките тях имам подкрепата на членовете Висшия съдебен съвет, защото съдържанието на тези мерки по своя характер е едно продължение на това, което до този момент и в предишния график Висшият съдебен съвет е правил в своята работа, мерки които е изпълнявал и всъщност чрез своята постоянна комисия, която и преди участваше в изготвянето на предишния график, която отговаряше за неговото изпълнение, която следеше резултатите от това изпълнение, и която имаше подкрепата на всички членове на Съвета, ние наистина сме съавтори на това, което е предложено и което е заложено в този графич. Веднага с уточнението, че тези общи дейности и очаквания ефект от тях имаме готовността да го запълним само с конкретно съдържание, но и поетапно в хода на неговото изпълнение да го обогатим с други активни наши мерки, което всъщност сме правили и досега, то е залегнало в графика, в доклада също на Европейската комисия и по-скоро в насоките на положителните оценки, които трябва да правим там. Съзнаваме напълно отговорността, която Висшия съдебен съвет има като субект на съдебната реформа, какъвто заявяваме, че сме и че

трябва да бъдем и искам да подчертая, че и членовете на Висшия съдебен съвет, огромното болшинство от тях, също са от магистратските среди и те напълно съзнават това, което магистратите очакват от нас и искам да уверя, че го правим, макар че понякога вероятно не се възприема стореното от нас достатъчно обективно, а вероятно и грешките, които понякога сме правили, дават своите резултати. Но, ако ние не дължим на магистратите няма да има нужда от Висшия съдебен съвет. Висшият съдебен съвет винаги ще е органът който ще дължи. Искам да заявя съвсем отговорно, че винаги сме осъзнавали тази роля и ще продължим да внушаваме с убедителни действия, че съзнаваме тази роля и че ако понякога недостатъчно активно или ефективно нашите действия осъществяват този резултат, то ще се опитаме да го подобрим.

Нужно е да продължи доброто взаимодействие, което смея да кажа, че ние имахме особено през последната година, от юли 2008г., от последния доклад, с правителството и със законодателната власт. Надявам се, че би трябвало да очакваме още по-добро взаимодействие на фона на постигнатите резултати от взаимодействието до този момент, защото се видя, че доброто взаимодействие и партньорството между институциите наистина са този лост, който може да доведе до съвместни резултати. Защото съдебната реформа се изпълнява от органите на съдебната власт. Тя донякъде се задава и от органа на управление, който сме ние, но в крайна сметка съдебната реформа е акт на политическа воля и ние също бихме искали да имаме надеждно партньорство, в което не се съмнявам, и с правителството най-вече във Ваше лице /към министър Попова/, и със законодателната власт.

В този смисъл, бих завършила с това, че - решени сме точно в областите, в които търпим най-големи критики да положим

максимални усилия, конкретните стъпки, надявам се да се видят в изпълнение на този график, и очакваме това партньорство, за което това, което зависи от нас ще го направим с целия си капацитет. Мисля че изразявам мнението на колегите без, разбира се, това да е пречка всеки от тях да изкаже своето лично мнение. Благодаря!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря, г-жо Мингова! Колеги, би ли искал някой да вземе отношение още? Г-н Димов.

ИВАН ДИМОВ: Благодаря, г-жо Министър! Уважаеми колеги, за мен е удоволствие, че водим този разговор днес. Може би това е първият ни откровен разговор с министър на правосъдието в ... на Висшия съдебен съвет по въпросите на съдебната реформа визирани в европейския доклад. Доклад, който е един основен и водещ документ в дейността на Висшия съдебен съвет, както в неговото предходно издание от предишната година, така и последния вариант, който действително визира както постиженията така и областите, в които ние трябва да продължим да работим още по-усилено. Вярно е, че ние сме длъжни и длъжници на цялата съдебна система, даже бих казал, че сме задължени към системата, задължени сме по силата на Конституцията и силата на Закона за съдебната власт, и това не бива да го забравяме и до последния ден, в който ние сме в тази система било като членове на Съвета, било като магистрати, които действат в своите правораздавателни функции. Считаю, че действията, които вършим са насочени в тази посока.

Разбира се може би е добре да припомним на министър Попова това, което ние сме извършил през изминалите вече почти две години от нашата работа, защото тази дейност действително започна да дава нов облик на нашата съдебна система. Искането за прозрачност към действията на магистратите, на отделните звена и

органи на съдебната власт, е водещо в нашата работа. Действително стъпките, които са извървени като публикуване на съдебните актове в интернет страницата, като случайния принцип за разпределение на делата, заседанията на Висшия съдебен съвет, които са открити и се наблюдават директно от медиите и който желае може да наблюдава как ние работим и заседаваме, публикуване на интернет страницата на Висшия съдебен съвет на всички кандидати за назначения в различните звена на органите на съдебната власт, включително и на ръководни постове, са само част от важните стъпки, касаещи тази прозрачност. Ние сме наясно, че минавайки по този път ние трябва да продължим нататък, следвайки тези стъпки, но и проверявайки как органите на съдебната власт изпълняват принципа за случайно разпределение на делата. Вече имаме сигнали при нас, че не навсякъде този принцип се спазва и е доведен докрай. Дали са и доколко се публикуват редовно актовете на органите на съдебната власт на интернет страниците. Този въпрос го коментирахме в комисията по „Професионална квалификация, информационни технологии и статистика”, че ние трябва да започнем проверки на това кой орган на съдебната власт доколко и как публикува тези актове. След като направим тези проверки трябва да вземем съответно и мерки там където тази работа не е добре организирана и не върви.

Основната ни болка и проблем е свързана с кадровото израстване на магистратите. Съвсем нормално този въпрос е предмет на широки обсъждания както в професионалните среди така и в обществото. За никого не е тайна, че от една страна самата законодателна уредба маркира възможностите за решението на Висшия съдебен съвет в тази насока, но от друга страна Висшият съдебен съвет е този орган, който трябва да предостави на

обществото още по-голяма публичност и прозрачност относно участниците и желаещите да бъдат назначавани на различни позиции и постове в съдебната власт. Оттук аз бих казал, че сте права, че наистина има дефицит, който касае чисто организационно решаването на някои въпроси. Считам, че административният капацитет за организацията на цялата съдебна власт не е все още на това желано от всички нас ниво, за да изпълнява тя по този необходим начин своите функции. Не случайно ние използваме и програмата на Европейския социален фонд за административен капацитет, за да си повишим тези функции. Тук искам да припомня на колегите, а и на Вас да Ви заявя, че ние сме приели и утвърдили един доклад на европейска мрежа на съдебните съвети, който касае – управление на качеството... и част от неговите изводи и заключения в бъдещата ни дейност за подобряване качеството на управление и качеството на правосъдие в България. От няколко дни на нашето внимание е и така наречения "Стокхолмски пакет" от мерки. Това е един много важен документ на Комисията, върху който ние ще работим дълго време. Имахме възможност да го разгледаме в комисията по "Международно правно сътрудничество", взели сме и становище по този въпрос, който на следващото заседание ще го предложим на Висшия съдебен съвет за обсъждане и считам, че това е едно дългосрочно сътрудничество на всички държави-членки на Европейския съюз, с оглед осигуряване пространствена свобода, сигурност и правосъдие на всички граждани на Европейския съюз. Едно много голямо предизвикателство към България и към нашата правосъдна система и, разбира се, към всички органи, отговорни за съдебната реформа.

Тук искам да припомня, че наскоро приключи изпълнението на един от проектите по Оперативната програма

"Административен капацитет" на Форума на районните съдии, който излезе с много интересен доклад в областта за прозрачността на дейността на съдебната власт, касаеща принципа на случайно разпределение на делата, кадровия подбор, времеви стандарти евентуално са обсъдени за налагане в дейността на органите на съдебната власт, все въпроси, които ние търсим отговор. Тук искам да припомня, че много полезен е идейния Доклад на Световната банка относно ресурсите на съдебната власт. Този доклад, както и излезлия наскоро Доклад на "Отворено общество" за цялата дейност на правосъдието в България също са едно сериозно предизвикателство пред нас, защото в интерес на истината ние трябва да работим и върху подобряване механизма на взаимодействие между ... на съдебната власт, Министерство на правосъдието и Парламента по отношение бюджетирането на дейността на съдебната власт. Тук има още какво да се желае.

Искам да припомня, че са пред финализиране два проекта на Висшия съдебен съвет, единия от които е "Партньор с ВКС и ВАС", които касаят също доразвитие на дейности на съдебната власт, включително и нейното информационно развитие. Един от големите основни акценти, който се постави в Стокхолмския пакет на документи е информационното обезпечаване на съдебната система, в които информационното обезпечаване е една от основните гаранции за публичността и прозрачността в действията на органите на съдебната власт. Много въпроси имаме да решаваме и в областта на квалификацията. Искам да споделя, че в този доклад, който цитирах преди малко за качеството на правосъдието, се акцентира върху обучение по отношение на управлението на органи на съдебна власт, по управление за лидерство на кадрите в съдебната власт, нещо, което в България

все още не се прави на необходимото ниво, както това го изискват европейските стандарти. Освен това тук има и изисквания за едно перманентно обучение на всички работещи в съдебната система по европейските норми, мерки и критерии за правораздаването.

Много важно предизвикателство към нас е разширяването на участието на българските магистрати в двете европейски мрежи, тази по граждански и търговски дела, и тази по наказателни дела. Работим усилено и подготвяме разширяването на тези мрежи в България, за да могат нашите магистрати, използвайки възможностите и ресурсите на тези две мрежи да комуникират и контактуват директно със свои колеги от други европейски държави. По този начин самата практика на тези държави, обобщената европейска практика ще се прилага директно от нашите магистрати и считам, че тук също трябва да отделим особено внимание и усилия.

Аз така, нахвърляйки някои от проблемите, върху които ние работим и ще работим, искам да се спра на този График, който обсъждаме и който за нас е много важен документ, и както каза правилно проф. Мингова той всъщност е плод на съгласуваните действия между изпълнителната власт и Висшия съдебен съвет. Ние не само ще работим по изпълнението на този график, но и ще го доразвиваме, защото той е основата, върху която ние ще изпълняваме нашите ангажменти, както към европейските партньори, така и към съдебната система, но всъщност основните неща, по които ние се движим, както изпълнявайки своите задължения, така и стремейки се да реформираме съдебната система в желаната от всички посока ние ще допълваме този график, той не е изчерпателен и ние не го приемаме като завършен документ. Аз считам, че неговата отвореност е и голямата му сила.

Тук действително е много важно това, което е записано примерно в "мярка 38" за анализа на съдебната реформа и набелязване на мерки за продължаването ѝ. Това трябва да е един от важните акценти, дори и когато обсъждахме Графика аз си позволих да попитам дали всъщност това не е дейността, а очаквания ефект да е решението на Съвета, но това не е толкова важно. Важно е, че ние имаме нужда от такъв анализ. Досега не е правен задълбочен анализ в интерес на истината на всички тези процеси в съдебната система по желаниия начин. Ние имаме трупан много материал, ползваме възможностите, както и от Европейската съдебна мрежа на Висшите съдебни съвети получаваме информация за това как се решават определени проблеми в другите държави на Европа, тук само ще маркирам, че има в 17 държави подобни какъвто е и нашия Висш съдебен съвет, не всички европейски държави имат такава структура, но нашето сътрудничество в рамките на тази Европейска мрежа е изключително полезно и ползотворно. Така, че Графикът е един много добър документ, върху който ние трябва да развием своята дейност в рамките на излизането на окончателния доклад, т.е. аз се надявам, че ние в рамките на началото на следващата година преди междинния доклад трябва да имаме конкретни резултати по този график, за да преценим какво е необходимо относно изпълнение на нашите ангажменти към датата на окончателния доклад.

И в заключение искам да подчертая, че Съветът изключително много разчита на сътрудничеството с ..., с изпълнителната власт и със законодателната. Един проблем, който ние констатирахме още в началото на нашата дейност, че проблемите на съдебната реформа донякъде идват от липсата на добър механизъм за взаимодействие между трите власти.

Проблемите на съдебната реформа са проблеми на цялата държава. Разбира се, всяка част от трите власти трябва да носи своята отговорност и Висшия съдебен съвет я носи и ще я носи, но за да имаме този желан ефект, който всички очакваме, действително е добре да помислим за изграждането на механизъм за взаимодействие между трите власти, което трябва да включва включително и еднаквия начин на изказ на проблемите, да говорим по един и същи начин, да говорим в една и съща посока решавайки проблемите, които стоят пред нас. По този начин ние няма да създаваме проблеми относно разчитане на нашите действия, както от страна на нашите европейски партньори, така и от страна на българските граждани и от страна на работещите в съдебната система. Те ще виждат, че държавата като цяло е заинтересована от реформирането на съдебната система и от превръщането ѝ в една действително ефективна система, която да гарантира правата на българските граждани и на всички европейски граждани, разбира се. И с това засега приключвам. Благодаря!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря Ви много, г-н Димов, за това пространно изложение! Колеги, преди някой да се изкаже, преди това ще ми разрешите ли да вметна нещо. Аз съм изненадана и се радвам да чуя констатации от рода на тези, които се направиха в изказването на г-н Димов. За пръв път чувам от Висшия съдебен съвет да каже открито и прозрачно, че досега в работата е бил налице известен дефицит управленски, за пръв път чувам, че не сме достатъчно прозрачни, за пръв път чувам, че е липсвал добър механизъм за взаимодействие между Висшия съдебен съвет и изпълнителната власт и за пръв път чувам, че ясно и категорично тук се каза, че до момента вие сте усещали липсата на политическа воля за работа. Това са четири много важни неща,

някои от които отсега насетне ще трябва да казваме, че ги има, но и отсега насетне трябва да констатираме резултатите-конкретните, които са дошли благодарение на това, че тези обстоятелства са налице и в тази връзка, обнадеедена от този разговор, веднага бих искала да задам няколко засега риторични въпроса, не държа да имам отговор на тях - дали желаем да бъдем прозрачни, дали желаем да изберем ръководните кадри в съдебната система такива, че ние самите да ги сочим като хора с несъмнена обществена репутация, дали сме готови да гласуваме явно, дали сме готови да дадем на обществото обяснения за някои назначения на административни ръководители до момента защо и как се случиха след като съдебната система не ги приема и обществото вероятно също не, дали сме готови да проведем тази дискусия, дали сме готови да подкрепим едни такива промени в правилата на Закона за съдебната власт сега и защо не сме били в състояние да го направим преди 30 дни. Това са въпроси, които не може да не получават отговор в такъв висок форум. И с това приключвам и давам думата на г-н Пенчев.

КОНСТАНТИН ПЕНЧЕВ: Г-жо Министър, аз ще бъда съвсем кратък. Ще започна от това, което каза Иван Димов за онова изследване на Центъра за изследване на демокрацията за цената на правосъдието. Там имаше един извод, който мен напълно ме порази, че нашето правосъдие е най-скъпо в Европа и най-евтино в Дания, и доверието към правосъдието е обратно - най-високо в Дания и най-ниско в България. И аз си задавам въпроса – Защо? Защото всички знаем, всички слушаме икономически анализи, че когато една система не е реформирана, колкото и пари да налееш в нея нищо не може да се получи! И точно така беше тези 20 години - тази система растеше точно интензивно по отношение на заплатите

на магистратите, по отношение на бройките, ние сме може би на едно от първите места по бройки на магистрати и затова понеже не беше реформирана системата, понеже очевидно Висшият съдебен съвет във всичките си състави през тези 20 години не си е вършил основната работа по делата, затова ние сме на този хал в момента. Така че аз с риск да не говоря в един и същи тон, както говори г-н Димов, защото не можем да говорим очевидно в един и същи тон, всеки има различно мнение, аз искам да кажа, аз няма да говоря за политическата воля на миналото правителство, това е най-лесно да кажа - те бяха лоши, по-раншните бяха още по-лоши. Аз смятам, че както едно правителство трябва да има политическа воля да прави реформа, така и правителството на съдебната власт трябва да има политическа воля да прави реформа. Нека ние да си отговоряме на въпроса ние дали сме имали достатъчно политическа воля през годините, а не кое правителство как се е справяло и ни е пречило.

И така, аз искам да Ви кажа, г-жо Министър, понеже Вашият въпрос в началото беше какво ... към нас, дали ние ще Ви подкрепим в тези намерения, в тази реформа, която Вие мислите да правите като част от изпълнителната власт, аз искам да Ви кажа - да! Аз ще изляза от тона, който беше досега - досега сме работили добре, но ще започнем още по-добре, не - ако досега сме работили добре, утре ще работим още по-добре, тогава дори не е въпрос за реформа, работата ще върви, ние ще се подобряваме и т.н., не - аз много добре разбрах Вашето послание и Ви заявявам, че аз ще Ви подкрепя изцяло във всичките Ви усилия и ако някой случайно реши да ме обвини в, може би, в такова ласкателство към новата власт готов съм да припомня, че много от Вашите идеи са били мои идеи в изказванията много-много преди изборите. Благодаря!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря на председателя на Върховния административен съд и за готовността да работи активно за реформата, както не се съмняваме всички в тази зала!

Колеги, дали имате още въпроси и желание за дискусия в посоката, в която започнахме, или ще ми разрешите да продължа моето изложение нататък, за да ви запозная с всичко това, което се случи, и което е наша тема, което стана в Брюксел? Би ли искал някой от вас? Добре. Благодаря ви!

Колеги, разказах за моята първа среща с ръководството на Европейската служба за борба с измамите, след която среща дойде много отговорната и дълго продължила среща с генералния секретар на Европейската комисия г-жа Катрин Дей. Няма подходящ човек и човек на по-високо ниво в Европейската комисия, с когото аз да бих могла да водя разговор за механизма за сътрудничество и проверка, който ние следим в момента, не, а очакваме в неговото изпълнение в областта "Правосъдие и вътрешен ред". Разговаряхме повече от час и половина, нещо, което се забеляза и от пресата в Брюксел, че е нещо, което не се е случвало до момента. Срещите при г-жа Дей са кратки, много конкретни, тя има, естествено, много работа, но когато се говори за механизма тя е особено пристрастна, защото този контролен механизъм е нейна рожба. Тя е работила 2006 г. и с особено внимание следи неговото успешно или недотам успешно прилагане в държавите, които имат нужда от този механизъм, какъвто е случая с нас в областта "Правосъдие и вътрешен ред" и с цялата всеотдайност и готовност да помага, да коригира, да беседва и да обяснява какво всъщност представлява този контролен механизъм, срещу когото тя е останала с впечатление и с убеждение, че от наша страна има известна съпротива, което мен лично ме изненада,

но тя обясни по много простичък начин - това е контролен механизъм, който е от ваша полза, за да съизмерявате вашите резултати и да можете да сверявате часовника си къде сте и как се съотнасяте с държавите, които вече имат утвърдена демократична практика. Това е нещо много просто. Аз казах, че аз действително схващам този механизъм така и мен лично не ме притеснява факта, че този контрол и това сътрудничество, и проверка ще продължи вероятно и следващата година. Казах, че този механизъм вероятно ще продължи дотогава докато ние като партньори взаимно се съгласим, че и нашата страна, и Европейската комисия имат нужда от механизма, имат нужда той да продължи, това казахме открито, на база на доверие да чуят те, че има такова отношение новата власт и новия министър на правосъдието, че ние няма да бъдем враждебни, неоткрити, непрозрачни по отношение на прилагането на механизма, защото той е направен, за да помага, за да сътрудничи, за да се доближаваме всъщност до модерните европейски практики, за да можем да сме равностойни и равноценни партньори на всички, с които работим и сме в една лодка, в лодката на правосъдието. Беше много конструктивен разговорът, защото тя, както се случва много рядко, каза, че е на наше разположение директно и лично, за да питаме, да разговаряме, да общуваме с нея във всеки един момент по изменение на нашите конкретни стъпки и нашата конкретна програма. Беше много приятно впечатлена от това, че мерките ѝ показаха детайлно познаване на доклада в неговите части, мерките ѝ показаха много голямо старание на Висшия съдебен съвет, на Министерство на правосъдието, на Министерство на вътрешните работи и всички органи в изпълнителната власт, които са ангажирани така или иначе с някои от конкретните задачи, затова,

че всяко нещо, което е било дори само намек за съществуване на някакъв проблем и необходимостта от неговото преодоляване, е било разчетено под лупа от нас и ние сме взели на отчет тези проблеми и сме набелязали някаква макар и малка стъпчица, която ще даде възможност тези неща да бъдат поправени.

Бих искала да ви кажа конкретните въпроси, които се зададоха, на които се обърна внимание. Разбира се, един от въпросите беше и този, който се дискутира в Европейската служба за "Борба с измамите", в ангажимента на ВСС по оценка на реформата до момента и прореформаторската програма занапред. Това се цени и от Европейската комисия като много добро мероприятие и много добро попадение в нашия график, това, което аз не се съмнявам, че ще се случи и, че ще го направим всички ние заедно.

Другите въпроси, които се дискутираха извън история на създаване на механизма, извън прехвърлянето на отговорностите от министъра по европейските въпроси към Министерство на правосъдието, за което между другото се каза, че е едно много добро решение за структурни изменения, тъй като Министерство на правосъдието като точка в изпълнителната власт е точния партньор и вярното място, където механизма трябва да бъде следен и където трябва да се работи заедно с Висшия съдебен съвет и с цялата съдебна система.

Нещата, които се оцениха много високо и нещата, по които се зададоха въпроси бяха следните - след като аз им казах, че този път ние ще се помъчим да съумеем да организираме работата си на място прозрачно и отговорно преди да мислим за радикални законови изменения, в която и да е област, колегите от Европа казаха, че това е общо взето "музика за техните уши", защото не

винаги всичко се решава с изменение в закона. Не е толкова трудно да седнеш, да спретнеш една Работна група, тя да направи изменения в закона, трудното обаче е да си дадеш сметка за това, че трябва след това внимателно да и следиш какъв е ефекта от приложението на закона, да оцениш тези изменения и да дадеш отчет пред обществото и пред магистратите дали това, което си направил като законодателно изменение действа в правилната посока. В тази връзка тя изрично и нейния екип, разбира се, изрично пожелаха да чуят нещо повече за Магистратския съвет и изрази положително отношение към това, което се е случило със създаването на този Магистратски съвет към моя кабинет и каза следното нещо: Залогът Ви за успех е много ценен и този път аз се надявам наистина да има много по-различна оценка в доклада от това, което е било досега, защото виждам, че усилията на министъра на правосъдието са насочени към това той да привлече в реформата широк кръг от магистрати. Когато нещата започват отдолу-нагоре, когато се прояви усещането и чувството за магистратска общност, тогава нещата би трябвало да изглеждат по-различно. А това, впрочем, е и голяма помощ за вас, казвам го, за да Ви уверя, че шестимата колеги, които работят в Магистратския съвет, освен че свършиха чудесна работа по обобщаване на предложенията за изменения в Наказателно-процесуалния закон и работейки и по други предложения в момента, за да ги обобщят и да ги предоставят на Работната група в Министерство на правосъдието, имат силното желание и са откровени, и открити именно, за да работят в помощ на Съвета по законодателство в Министерство на правосъдието чрез мен, в помощ Ваша, и разбира се, със силното желание да се случат реформите. Оценката за Магистратския съвет е много висока и затова, защото тя ще бъде

един жалон за оценка за това дали се подкрепят желанията и исканията от върховния кадрови орган и какво се случва след това в законодателния орган, доколкото хората, които прилагат закона биват чувани в тази държава, защото тяхна е отговорността да прилагат закона, но на други е отговорността да го създадат така, че те да произведат добри резултати.

Освен за Магистратския съвет и за усилията, които ще бъдат насочени за подобряване на организацията на работа в самата съдебна система, разбира се, ние разговаряхме и по въпросите за това, че трябва да продължи мониторинга върху ефекта от действията не само на наказателните закони, но на Гражданско-процесуалния кодекс и на Административно-процесуалния кодекс, като беше проведена много конкретна дискусия за това какви всъщност са нашите заключения от работата на тези мониторингови групи, които функционираха досега, групи, състоящи се от 25-30 души големи и какво всъщност ние взехме от този мониторинг и от тези оценки, за да направим така, че да насочим усилията си в правилна посока за конкретни изменения, които ще доведат резултат. В интерес на истината в този пункт аз можех с вдигната глава да кажа, че резултата от мониторинга върху Административно-процесуалния кодекс може би върви най-добре, там нещата са най-ясни, най-категорични, за Гражданско-процесуалния кодекс не толкова, но по отношение на Наказателно-процесуалния кодекс ми се струва, че нещата като резултат не са толкова добри. Не знам дали това се дължи само на факта, че мониторинговата група наистина е била съставена от много хора. Аз не съм любител на големите групи и сбирки от много хора, това губи време, разпилява ресурс и ми се струва, че мониторинговите групи трябва да бъдат прекроени, да станат по-малки, оперативни, за да

може да се върши повече работа и ще ви помоля за съгласие да направим това заедно, за да може наистина мониторинга в наказателното законодателство да бъде ефективен. Разбира се, вместо тази мониторингова група, мониторинга върху НПК и пакета наказателни закони сега го направи Магистратския съвет. Аз съм много доволна от това, но в крайна сметка когато се правят структури, поставят се задачи и се целят резултати, всеки трябва да носи отговорност за това какво прави и какво е изпълнил. Магистратският съвет ще продължи да работи, ние ще направим измененията, след които изменения мониторинговите групи трябва да продължат да работят, за да оценим ефекта от новите разпоредби, които следва да бъдат приети от Парламента.

Въпросите, които се дискутираха на тази доста време продължила среща, искам да обобщя и да представя пред вас в по-голяма краткост и яснота, в два следващи пункта. Бих искала да обърна вашето внимание и да покажа моето желание за разговор с вас по следните въпроси, и го казвам това, защото част от нещата са представени като постоянни мерки, които трябва да продължат да действат до края на годината по този прословут График. Какво имам предвид - Вие инициирахте добри инициативи за това да се следят делата със значим обществен интерес, част от които са в Прокуратурата на разследване, част от които са в съответния съд на съдебна фаза. Също добра инициатива беше срещата между съдии и прокурори по един от проблемите в комуникацията и работата в съдебната система, частен проблем, разбира се, но много важен, защото той е пряко свързан с ефекта и с ефективността и бързината на съдопроизводството, а именно въпросът с връщането на делата от съда на прокуратурата, кога, защо, доколко основателно и какво се случва след това. В тези две

насоки ефективност в работата на съдебната система по въпроса за връщането на делата и следенето на мониторинга върху делата със значим обществен интерес бих искала да поставя на вашето внимание следните мои разсъждения: добре приключиха срещите между прокурорите и съдиите, отчете се може би, че известен процент от делата са върнати неоснователно, каза се кога, какви са проблемите и след това отчетено е, че скоро след тези срещи процента на върнатите дела е спаднал драстично. И оттук насетне какво правим? Потърси ли се отговорност на някои от съдиите за неоснователно връщане на делата на прокурорите или отново си говорим по въпроса за това, че там се спазва съдийското убеждение, вътрешното убеждение? Аз си мисля, че вътрешното убеждение е интерпретацията на закона, интерпретацията на доказателствата, но в рамките на закона и никой не може да злоупотребява. Ако ние останем дотук и отчетем еднократно, че след срещите процента на върнатите дела е спаднал драстично и не се поинтересуваме какво става оттук насетне и не предложим конкретни механизми, които да имат ефект, и които да гарантират предотвратяване на такива случаи драстични, и които да поддържат този нисък процент на връщане на делата, нашата мярка е с 20 % ефект, бих казала аз, вие може да го оцените и на по-висок процент. Така, че ми се струва, че в тази насока трябва заедно да продължим да мислим и да кажем какво правим, защото неща с еднократно действие са едnodневки и не допринасят съществено за реформата в съдебната система.

Същото нещо е с въпроса за движението на делата със значим обществен интерес. Направиха се проверки, там където те касаят проверката в Прокуратурата затова доколко се спазват сроковете и как се движат делата нещата са по-ясни, там, където се

бавят делата за разглеждане в съда нещата отново са по-сложни, оценката беше, че по повечето от делата със значим обществен интерес не са констатирани драстични пропуски и законови пропуски затова, че продължават дълго време да се разглеждат в съдебна фаза и в досъдебна фаза и аз казвам: да, съдебната фаза е централната фаза от наказателното производство, там е важно да бъдат събрани внимателно, задълбочено, разгърнато абсолютно всички доказателства, а трябва да се даде възможност на всички участници в процеса да вземат участие, за да бъдат гарантирани правата им. Трябва да гарантираме и те да могат да упражнят техните права, така че за дългите процеси в съдебната фаза моя разговор и моя диалог със съдиите е на една плоскост. Няма никакъв проблем за това, че някои дела, тежките дела, тези за които ние говорим, трябва да бъдат разследвани внимателно и в достатъчно дълъг срок от време. Само че на мен ми липсва оценката за това кога тези дела се отлагат безразборно и кога това нещо става и то се дължи на лоша организация на работа. В състояние ли сме всички ние и заедно с г-жа Караиванова, чийто ефект от работа е еднозначно положително оценен в доклада на Европейската комисия, да накараме административните ръководители в съда и прокуратурата да организират работата си оптимално и по-добре, за да може тази възможност и тази причина за неефективна работа да става все по-малко като процент и като изражение, защото това е много важно и аз пак повтарям - не закона, а организацията на работа е първото нещо, което трябва да си погледнем и да си подредим в къщата. Другите неща са полесни, те ще се случат, но след това лошата организация на работа ще опорочи и това, което бихте направили като добро начинание и добър резултат в изменение на закона.

Много бих искала конкретен разговор и размисъл по тези въпроси, защото те са важни и ние знаем, че се отлагат и дела не в рамките на закона и не по правилата и трябва да попитаме защо, до кога и кой каква отговорност ще понесе. Това бяха двете основни неща по които имаше много разумен и много партньорски диалог и ние обяснихме, че всичко това ще бъде поставено на дневен ред и разговорът по тези два въпроса само няколко месеца след днешна дата ще бъде по-различен. Всъщност този разговор вече започна с вчерашната среща на толкова високо ниво.

И докато тези два въпроса са някак си по-лесни за разрешаване, или не знам, може би греша, най-важният въпрос по който трябваше да се види, че ние сме набелязали мерки и сме обърнали внимание, това е нещо, което вече засегнах в моето изложение до момента пред вас е кадровата политика на ВСС. Никой не ни спестява въпросите за назначенията на административните ръководители, за прозрачността и отговорността на ВСС при тези назначения. За подбора на кадрите, за отговорността на тези хора и нашата отговорност тук във ВСС да бъде създадена на места атмосфера, която да гарантира работа с желанието за реформи в съдебната система и за утвърждаване върховенството на закона. Конкретни случаи не бяха дискутирани, защото това са разговори и срещи, които не позволяват, но това не значи, че това са разговори, които не трябва да се проведат тук в заседателната зала на ВСС. Това е нашия разговор, това не е разговор на ВСС с Европейската комисия, но това е нашия разговор. Той касае всички ни, отнася се до всички и е една от политиките, които ВСС трябва да заяви в своя бъдещ реформаторски план за в бъдеще. Кадровата политика е най-важната опция и най-важната отговорност на ВСС. Кадрите решават

всичко и това сме го казвали много пъти. Добри кадри могат да дадат резултати и с не толкова добри закони. Така че това е въпроса, който мен ме е занимавал и по който съм разсъждавала много, когато бях в съдебната система. Този въпрос ще ме занимава и сега, защото той е основна политика и насока за реформа на съдебната система, за реформа на съдебната власт. Аз пак казвам, че искам този откровен диалог, който надявам се започна днес, да продължи и утре и аз ще питам и не само от мое име, а и от името на много магистрати, на които съм казала, че винаги и по всяко време могат да звънят и на джи есе ма ми и на стационарния телефон на МП, казвала съм, че винаги са добре дошли, когато имам време да седнем заедно в МП да седнем тук и да говорим, така че от тяхно име ще питам добре ли направихме назначенията на административни ръководители до момента или не толкова добре, добре ли правим назначенията на техните заместници, или не правим толкова добре това, ще продължим ли да се съобразяваме с желанието на така или иначе вече назначени административни ръководители, те да могат да сформират собствени екипи, за да могат да чертаят политика в собственото си ведомство и да могат да носят екипна отговорност за нея, или ще създаваме атмосфера на отрова, интриги, раздори и ще очакваме ЕК да ни напише доклад през юли, в който да каже, че радикалните реформи в съдебната система този път започнаха. Няма да започне по този начин! Нещата се решават от кадрите и се решават от кадрите, които стоят най-високо. Тези, които стоят най-ниско, те имат най-малката отговорност и те обикновено са потърпевши.

Надявам се, никой от вас не си мисли и аз не допускам, че разговорът по тази тема спира и се забравя след всяко заседание на ВСС, в което има за пореден път неудачни

назначения. Защото неудачни назначения има и магистратите говорят за това и искат отчет за това. Никой до момента не е дал отчет за това. Поставят се въпроси, излизат в пресата ремарки от скандали, които още повече са неприятни за всички нас като цяло и така до следващата сряда или вече - до следващия четвъртък. Искам ми се с вас да направим така, че да се променят нещата в тази насока. Това става само с доверие и с откритост и добронамерено отношение към съдебната система, за която сме се обrekli да работим. Ако не сме добронамерени, това нещо няма да се случи, но имайте го предвид, колеги, знам го и от магистратите, казвам го и от лично име, за да не звучи назидателно, това се разпознава безпогрешно в магистратските среди. И докато огромното мнозинство от отлично работещи колеги в магистратските среди не усети здравата ръка, откритостта и почтеността в нашите действия, няма да променим съдебната система. Ще се наложи нас да ни променят.

Това исках да споделя, като втори пункт от изложението ми за срещите в Брюксел. И последното нещо, което бих искала да споделя с вас е, че след много важната среща с Катрин Дей, последва среща с Жак Баро, който всички познавате, знаете колко е ангажиран и е добронамерен към всичко това което се случва или би искал да се случи в рамките на правосъдието и вътрешния ред. С него разговаряхме по-кратко по механизма, защото той е темата за разговор с г-жа Дей. С него разговаряхме малко повече за Стокхолмския пакет от инициативи, който предстои да разработим заедно и във връзка с който аз изписах една учтива молба до вас да се запознаете в комисиите и да направите кратичко изложение за всеки един раздел от програмата, за да мога когато отида в Стокхолм на двустранна среща и говорим за това кои са

приоритетите на България, какво искаме ние, къде смятаме, че ще бъдем най-полезни за нас самите в ЕС, да мога да кажа и да предоставя на колегите в Европа вашето компетентно становище и вашата ангажираност за реформи на правосъдието и за това, че ние всички желаем Европа да стане пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

С това бих искала да приключа моето изложение. Моето обръщение към вас, моята готовност да работя така както чувам, вие бихте искали да променим механизма на сътрудничество между изпълнителната власт и съдебната власт, за да направим реформите. Трябва да си помагаме взаимно и откровено. И да помоля да вземете отношение по това, което казах след изложението на г-н Пенчев, отново да ви приканя - ако някой от вас има съмнения, категорични несъгласия с това, което казах като начертана политика и като мое виждане за предстоящите реформи в съдебната система, нека да го каже сега открито, да го заяви, да го обсъдим за да можем да коригираме, да уеднаквим, да уточним нашата политика и да продължаваме напред. Ако всички сме съгласни, че искаме да работим прозрачно и отговорно за реформи в съдебната система, бихме могли да приключим днешното заседание.

Заповядайте!

РАДКА ПЕТРОВА: Уважаема г-жо Попова, бих искала съвсем искрено да изразя своето задоволство от открития начин по който ни разговаряте с нас и в същия този тон, аз също бих искала да Ви кажа няколко неща за дейността на този състав на Висшия съдебен съвет, защото ми се струва и за което искрено съжалявам, че като че ли дейността на този съвет не е видяна в пълнота, може би по различни причини - субективни и обективни, включително за

съжаление и от редовите колеги магистрати. Макар че голяма част от състава на този съвет идва от средните ешалони на магистратурата, познава нейните проблеми, така както и Вие ги познавате, боли ни за проблемите в съдебната система ,не сме се откъснали от нея. Продължаваме да контактуваме с ниските нива в съдебната система и знаем наистина за какво става дума. Ние ценим добрите кадри и сме достатъчно критични към кадрите, които злепоставят съдебната система и конкретната работа при разглеждане на делата, което всъщност е болната тема за гражданите на Република България, поради която и причина, всъщност, защото не е самоцел това, че ЕК наблюдава дейността по глава „Правосъдие и вътрешен ред“, а истинската причина е наистина точно това. Това е болната тема за всички граждани, предполагам не само в България. Аз ще започна с това, доколко натовареността и ефективността на дейността на съдебната система, се наблюдава в този орган, който е наистина длъжен и отговорен.

Във ВСС е създадена специална комисия, която проследи натовареността по критерии и предстои оценка на ефективността в този смисъл, предстои един сериозен дебат във връзка с това, с оглед нееднаквата натовареност в отделните органи и нива в съдебната система, дали ще трябва да се съкращават някои по-малки структури на тази система, или за да не се получи отдалеченост на гражданите в малките райони, погранични, включително и вътрешни, които не са така натоварени, но са необходими за обслужването на гражданите, да останат. Но може би е необходима известна оптимизация, с цел съкращаване на някои от незаетите бройки, тъй като няма как действащи магистрати, които са несменяеми да бъдат съкратени или

преместени извън тяхната воля. И болната тема за която се говори от известно време - необходимостта от категоризация на съдилищата, тъй като наистина не е справедливо магистрати, които са безкрайно натоварени в по-големите градове и столицата, да получават равно възнаграждение с магистратите, които не са натоварени и са в малките селища. Справедливостта ще дойде от там, че който иска да получава по-високо възнаграждение нека да работи в по-натоварените съдилища. Но това е една тема, която наистина предстои да бъде обсъждана във ВСС много сериозно с един задълбочен анализ, за който вече сме 90/100 подготвени.

По отношение на скъпото правосъдие и ниското доверие, аз ще кажа, че скъпо правосъдие в България има, според мен, наистина поради липса на политическа воля това да не е така. Вие знаете, че много години съм казвала, че не може бедна държава като България да си позволява такова скъпо правосъдие от гледна точка, изхождам от разпоредбите на НПК, в неговата подготвителна фаза на досъдебното производство. Ние знаем какви са тези проблеми и защо прокуратурата, всъщност, е в такъв голям обем за който непрекъснато говори, включително и главния прокурор вчера на заседанието на Правната комисия в Народното събрание.

Първо, този голям обем от кадри дойде поради сливането на следствието с прокуратурата, поетапно нямаше как тези магистрати, които имат статут на несменяемост да не се влеят в тази институция и в част от съдилищата, а в същото време натовареността на българската прокуратура, по моему, с несвойствени задачи в гражданското и административното производство, допълнително оскъпява съдебната система и съдържа излишни бройки магистрати, скъпо платени в нея.

Вчера беше поставен и един друг сериозен въпрос, който мисля, че е добре да се спомене. Разбира се, това не е оправдание, но е достатъчно основание да се обърне внимание, във връзка с това как колегите съдии и прокурори работят срочно и бързо за да задоволят необходимостите на гражданите от бързо правосъдие. Дали ли сме ние, и не толкова ВСС, колкото Министерство на правосъдието, достатъчно добри условия за работа на магистратурата и най-вече в София - Районен съд, Градски съд и Районна прокуратура - София.

По отношение на информационното обезпечаване обаче, тъй като беше обърнато внимание от колегата Иван Димов, прозрачността или непрозрачността, ако има такава, аз като председател на Комисията за професионална квалификация и информационни технологии искам да кажа, че по моя преценка българската магистратура е достатъчно добре информационно обезпечена и от към техника и от към информационни продукти. Направи се необходимото, благодарение на Бюджетната комисия, която миналата година отпусна достатъчно средства да се задоволи системата от информационни продукти. Не можем да се оплачем и от липса на техника, поради което направихме всичко възможно в края на миналата година съдилищата да изградят своята страница и да започнат да публикуват своите решения. Това е един последователен, поетапен процес. Знаете, че се работи по линия на ОПАК за усъвършенстване на тези страници, за усъвършенстване на програмите за публикуване на решенията. Не казвам, че сме направили най-доброто, но работим упорито в тази посока, не сме се отказали и смятам, че до края на тази година ще имаме много добри резултати, тъй като ще приключи програмата и в този смисъл и всички съдилища ще бъдат задължени да работят по един и същи

начин да публикуват своите решения, за да могат гражданите да бъдат улеснени при получаване на информация във връзка с движението и резултатите от делата.

По отношение на кадровата политика, за която казахте, което всъщност наистина в последно време е един много щекотлив въпрос, както за съдебната система, така и за неправителствените организации и за упреците, които чухме от вас по адрес на ВСС. На първо място искам да кажа, че по мое мнение членовете на ВСС имат достатъчно почтеност да гласуват по съвест и закон. Аз искрено съжалявам, че чувам обратни мнения и много се надявам тези недвусмислени навици за непочтеност при гласуването да не се окажат верни, с оглед резултата на едно известно на всички ни дело, което се води в НСлС. Но, уважаема г-жо Министър, струва ми се, че при избора на административни ръководители, всъщност това беше един изключително голям обем от работа, който отхвърли ВСС тази година и който може би не се вижда така добре навън, защото хилядите страници, при този малък административен капацитет, който има ВСС, с ограничения брой единствено за съдебната система служители, които може да има, все пак успяхме и се справихме по графика, който бяхме изготвили.

Струва ми се, че са единични случаите, в които някои магистрати и по тази линия, може би журналисти и неправителствени организации, не изразиха задоволство в избора на единици административни ръководители и то в столицата. Аз мисля, че в провинцията, кадрите, които избрахме са одобрени от магистратурата, там няма такива брожения. Кандидатите, които се явиха, защото ВСС не може да инициира друг избор извън този, който е по обявения предварително и хората, които са се явили и ние избираме измежду тези, които са изявили желание или са били

предложени да се явят. Може да има по-добри, но да са по-скромни и да не са се явили на конкурса. Така че уважихме в най-голяма степен всички предложения на главния прокурор за административни ръководители в прокуратурата, а в тези на съдилищата се постаряхме да уважим предложенията и на двамата административни ръководители.

Аз мисля, че двата най-щекотливи въпроса за избор на административни ръководители в Софийски градски съд и в Софийски апелативен съд, не бяха най-лошия избор, за което е упрекван ВСС. Мисля, че изборът за председател на СГС е удачен дотолкова доколкото на този етап имаме данни какво прави, как ревизира дейността на досегашната работа на СГС. Новият председател се справя с ангажиментите които има. Това не освобождава ВСС да продължи да има поглед в тази посока.

До толкова доколкото е спорна кандидатурата за избор на председател на Апелативния съд - София.../прекъсната е/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-жо Петрова, мога ли да Ви прекъсна. Ще помоля да ме извините за това, но разговорът тук не е да правим анализ на конкретни назначения, а тук говорим за политики за назначаване, които са принципни въпроси. Когато дойде ред да говорим за конкретен кандидат, тогава ще се фокусираме върху проблемния случай и ще направим атестации на хората. В момента мисля, че никой от колегите във ВСС не би желал да продължава дискусия в посока, която нито е поставена, нито е целяна. Говорим за кадрова политика, която има за база изработване на наредба и отношение на конкретните членове на ВСС към осъществяване и материализиране на механизма за избор на кандидати по принцип. Така че, ако сте съгласни, колеги, да не продължаваме този разговор, защото той не е тема и не би могъл

днес да бъде тема. Мисля, че ако имате нещо друго да кажете по въпросите, които беседвахме днес, заповядайте, но по тази тема недейте, защото мисля, че ще сбъркате.

РАДКА ПЕТРОВА: Не, аз не се страхувам да греша, защото който не работи, той не греша, но се почувствах да говоря по тази тема, защото едва ли не ВСС е упрекван в липса на прозрачност.

МАРГАРИТА ПОПОВА:липса на прозрачност. Г-н Димов направи тази констатация и аз съм много доволна да чуя това, защото това е много важно. Прозрачност липсва и то липсва, не само защото законодателната база е такава. Всички се съгласихме по този въпрос, няма нужда сега да разводняваме разговора в посоки, които ще ви вкарат вас, отделните членове на ВСС, в противоречие.

Нещо друго имате ли, г-жо Петрова?

РАДКА ПЕТРОВА: Да, по отношение на бъдещата наредба, която все още не е приета и все още продължава нейното обсъждане, тъй като е качена на страницата на ВСС. Аз се радвам, че Вие приехте нашата инициатива да продължи обсъждането и от широк кръг магистрати и административни ръководители, включително и неправителствени организации, защото и лично моето мнение е, че тези актове на ВСС трябва да бъдат обществено достойни и ние да се вслушаме в гласа на хората, които са засегнати от това, за да бъде по-добра наредбата, дотолкова доколкото закона позволява, защото ВСС не беше чул, когато трябваше да се измени закона в частта му за премахване на конкретните критерии в закона, за да не бъде обвързан той вътре в наредбата и да не пречи за по-добро създаване на текстове за атестиране на магистратите. Благодаря Ви!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря много, сега ще имаме възможност заедно да направим Закона за съдебната власт, там където е нужно да бъде изменен.

Сега мисля, че г-жа Караиванова искаше думата. Заповядайте, колега Караиванова!

АНА КАРАИВАНОВА: Благодаря Ви, г-жо Министър! Аз не бих искала да отнемам времето, все пак ВСС е на негова територия срещата и отчитайки и Вашата голяма заетост, възможно е да уредим някаква среща отделно с Инспектората.

Бих искала само върху два въпроса да се спра съвсем накратко. Когато говорим за липсата на взаимодействие с останалите две власти, а безспорно трябва да има, най-напред да взаимодействаме ние, съдебните органи, както някой каза, аз си представям образно нашата съвместна дейност като едни зъбчати колега и ако Инспектората е по-малкото, ВСС по-голямото, да зацепят помежду си и усилията на едните да бъдат продължени от другите за да се предаде това движение. На мен все още ми липсва това взаимодействие, не толкова в дисциплинарната практика, в която имаме определени спорове и не само, че вижданията на Инспектората за по-строго отнасяне към спазване на дисциплината, а на ВСС по-либерално, но и в уеднаквяването вътре практиката на отделните състави, която е противоречива и ВСС да я гласува. Нещо повече, нашите доклади, които от проверките на инспекторите, които ние изпращаме тук, а не само предложенията за дисциплинарни наказания биха могли да служат за база за вземане на управленски решения. С един кратък пример. Вчера гласуваха ВСС двама заместник-председатели в Търговище - един по гражданско, един по търговски дела. Не взех отношение, въпреки, че си носех доклада от проверката ни по гражданските

дела в Търговище, в който пише, че съдиите влизат в заседание с по едно дело. Тук има съдии от ВАС, който е най-натоварен, от Градския съд, които знаят с по колко дела, и този доклад ако беше разчетен достатъчно добре и от атестационната комисия, можеше да реши, че двама заместник-председатели не са необходими. Това е един пример, с който да илюстрирам тезата, че тези доклади независимо, че професор Мингова ги разпределя на всички комисии, не бива с лека ръка да им се казва „за сведение“, а трябва да се търси какво може да се извлече от тях за подобряване на общата работа и това което наричаме реформа. Въпреки, че аз понякога се смея и казвам: „Да ги накараш да работят, реформа ли го наричат?!“, защото съдът, каквато и реформа да имаме съдът ще съди, прокуратурата ще обвинява и разследващите органи ще водят разследване.

Бих искала и ние направихме своите предложения и за наредбата за атестациите, да установим такова взаимодействие, че всички тези конкретни резултати от работата на отделните магистрати, които сме направили по време на проверките, да се отразяват и по съответния начин и в атестациите. И във връзка с това, което казах и аз отдавна съм го мислила, за анализите за върнатите за доразследване дела, да, за първи път направихме такъв анализ, да, обсъдиха се и вчера на отчетния доклад на прокуратурата се отчете рязко снижаване на процента на върнатите дела, но по-нататъшното развитие, да... Мисля, че ВСС би могъл да даде едно указание и на административните ръководители да предлагат вече за дисциплинарно наказание или там в техните рамки, да накажат с тяхната възможност магистратите, които действително си позволяват или неоснователно да връщат дела или неграмотно да внасят обвинителни актове.

Ето в този смисъл, ако ние направим това взаимодействие и всичките имаме една цел, така както бих желала и тук да изтъкна, имам добро продължение на усилията на инспекторите от двамата председатели на върховни съдилища, особено с г-н Груев, защото почти не проверяваме административни дела, това, което сме подали за различието в практиката... Нищо, че имаме престрелки иначе**Намесва се Лазар Груев: Е, те ще продължат.../** Но от това, което сме подали като констатирано различие в приложението на законите, особено сега на ГПК, винаги е намерен необходимият отклик, било в подготовката на тълкувателно решение, било в тези съвещания. Благодаря ви!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря! Г-н Стоянов и колегата Стоилов.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Благодаря Ви, г-жо Министър! Взимам повод от това, което каза г-жа Караиванова досежно дисциплинарната практика на Висшия съдебен съвет, а това е нещо, което е много важно и наблюдавано под лупа от самите колеги и от европейските партньори. Най-напред искам да заявя, като председател на комисията по дисциплинарите производства, че графика за неотложните мерки е разгледан от самата комисия. Тъй като най-напред беше разгледан от постоянната комисия към Висшия съдебен съвет по графика, е разгледан и в самата комисия и искам да заявя от името на самата комисия, да Ви уверя Вас лично и колегите от Съвета, че ние поддържаме графика, подкрепяме и ще работим в насока за изпълнение на неговите мерки.

Вземам повод и от насока във Вашата дейност, във Вашето изказване, че в българската магистратура работят основно свестни хора и от нея трябва да си отидат само тези, които не

работят както трябва било то своеобразно или не спазват правовия ред в страната. С няколко думи искам да припомня на колегите и да запозная Вас, че през дисциплинарната комисия до 11-ти, днес, 9-ти, са разгледани 182 дисциплинарни преписки, са минали. Има образувани 57 дисциплинарни дела до настоящия момент. До настоящия момент има решени 53 дисциплинарни дела, говоря от 1 януари 2009г., от тези 53 дисциплинарни дела са освободени от длъжност дисциплинарно осем магистрати. Искам да заявя обаче и че 21 предложения Висшият съдебен съвет е отхвърлил. Вие сама знаете, че едно дисциплинарно дело си е чисто дело. Дело като наказателните дела. Аз самият, като член на състав по дисциплинарно дело, съм имал случай, когато съм разпитал 16 души свидетели. Има наказателни дела, по които не разпитват по толкова свидетели. За еднаквостта на практиката, Вие сама разбирате, че не може Висшият съдебен съвет да направи щампа, защото да забатачиш пет дела в Каспичан не е равносилно на това да забатачиш пет дела в Софийския районен съд или в Софийски градски. Няма как този да бъде наказан така както е наказан другия. Аз не го намирам в противоречие. Намирам го, напротив, в пълно, всестранно изясняване на доказателствата и вземане на всички имащи отговорността обстоятелства.

Отново заявявам пред Вас и пред всички колеги, че ние подкрепяме графика, имам предвид Комисията по дисциплинарните производства, и ще работим в пълното, точно и стриктно изпълнение на поетия от нас ангажимент! Благодаря ви!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря! Колегата Стоилов и след това г-н Груев. Заповядайте, г-н Стоилов!

ПЛАМЕН СТОИЛОВ: Благодаря, г-жо Министър! Аз ще взема отношение само по въпроса, който касае комисията за

наблюдение на делата с висок обществен интерес, тъй като и Вие правилно акцентирахте върху този въпрос. Искам да Ви уверя, че ние извършихме задълбочени, детайлни, аналитични проверки по конкретни съдебни производства и това, което установихме по тях е, някои от тях са христоматиен пример за това как един наказателен процес може да бъде безнадеждно блокиран в рамките на закона. Затова аз ще изразя едно малко по-различно становище от Вашето по отношение на тежестта на двата фактора: фактора - кадри и фактора – закон. Ако законодателят реши, че кражбата не е престъпление, магистратът не може да вкара един човек в затвора за кражба. Ако най-добрите кадри не бъдат въоръжени със съответния ефикасен инструмент, единственото, което могат да направят те е да се хвърлят в битката и да я загубят. Аз не подценявам значението на кадрите и съм напълно съгласен, че кадрите решават всичко, но аз многократно пред Висшия съдебен съвет съм представял доказателства за това как конкретни наказателни дела във фазата на съдебното производство са блокирали изцяло в продължение на повече от десет години в рамките на закона, поради яростната съпротива на подсъдимите и техните защитници пак в рамките на този същия закон. И никакви героични усилия на съдията в Бургас да придвижи напред делото на Ивайло Дражев не могат да се окажат ефикасни дотогава докато законът дава право на подсъдимия безброй пъти да сменя защитника си, безброй пъти да иска ново запознаване с материалите по делото, безброй пъти защитниците да боледуват, безброй пъти подсъдимият да се отказва от наетия от него защитник. Докато това не се промени в законодателството и ние не видим жестоката истина точно в тази насока аз мисля, че ние не можем да разчитаме на ефикасна реформа.

Тук няколко пъти се поставя въпроса за политическата воля. Искрено се радвам на това, че сегашното управление има политическата воля за борба с престъпността. Дали предишното управление имаше тази воля личи по законите, които то създаде. Там е и неговата воля, там е и неговия морал. Няма какво по този въпрос, аз мисля, няма никакви специални неясноти.

Това, което аз искам да Ви кажа е, че ние в рамките на нашата комисия ще продължим да проучваме конкретни наказателни дела и то именно тези, които са според нас неоправдано забавени. Ще представяме пред Вас фактите такива каквито са. Ние правим просто анатомичен разрез на всяко дело, което наблюдаваме по епизоди и за всяко отлагане анализираме причините, заради които делото е отложено. Ние досега сме констатирани и субективни причини за отлагане на делата, за забавяне на процесите, посочвали сме ги в нашите анализи, но не сме правили предложения за наказание на съответния магистрат, тъй като сме счели, че в конкретния случай това не е необходимо. Затова имаме Инспекторат и ние сме заявили многократно, че тогава когато се натъкнем на драстични нарушения от страна на магистрати ще искаме съответна проверка по-подробна и аналитична от Инспектората. Ние ще продължим да анализираме причините за забавяне на конкретни наказателни дела с висок обществен интерес. Ще продължим да посочваме както причините в законодателството така и субективните фактори, които влияят върху забавянето на делата. Ще посочваме и конкретните грешки на конкретни магистрати. Но това, което аз мисля, че е основното в конкретния случай, това е, че за мен основен фактор е закона. Законът е основното оръжие, с което практикуващият, правоприлагащият юрист може да се бори с престъпността и не

бива в никакъв случай да подценяваме фактора – закон. За мен той е основния и първичния фактор. След като магистратите са въоръжени с един ефикасен Закон за борба с престъпността, оттук нататък за тях компромис не бива да има особено и в случаите, в които може би се забелязват и някакви корупционни практика и извън процесуални съображения. Така че това, което искам да допълня само е, че в резултат на нашите проверки ние винаги ще посочваме, че предлагаме решение за решаването на съответния проблем. Ще предлагаме средствата за решаването на съответния проблем.

Основното в моето изказване, това, което исках да Ви кажа е, че според мен сега действащото законодателство, наказателно законодателство, не способстваше за борба с престъпността, а в много случаи просто я подпомагаше. Приключих!

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Стоилов, много Ви благодаря за Вашето емоционално, ангажирано изказване! Очаквам Вашите конкретни предложения, за да изменим закона така, че да не блокираме съдебните процеси с години и да не можем да ги отблокираме поради причина в закона. Чрез Бисерка Стоянова бихме могли чудесно да направим това в работната комисия. Благодаря! Г-н Груев накрая.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Госпожо Министър, уважаеми колеги, аз поисках думата по към края без да си придавам някаква особена тежест или пък да се опитвам да слагам точката на титул, а за да се уверя сам за себе си в нещо, за което имах усещане в самото начало на нашата среща, на нашето заседание. Формално повода за това заседание е доклада на Европейската комисия от 22 юли и графика за неотложните мерки на правителството, както и Вашето приключило посещение в Брюксел. Аз лично обаче имам чувството,

че това заседание е по-скоро, за да започнем един катарзис. Тоест да почнем да си говорим така, както трябва да си говорим и така както всъщност на мен винаги ми се е искало да си говорим. В този смисъл поздравления за старта и за Вашата решимост. Дотолкова доколкото Ви познавам аз съм убеден, че това не е само на старта, а така ще бъде докато заемате този пост и изобщо докато работите. И в тази връзка аз ще кажа следното. Вие попитахте дали, колеги, сте съгласни да работим прозрачно и отговорно? Да си отговорим на този въпрос. Аз ви уверявам, че няма човек, който да отговори с „не“ формално на този въпрос. Всеки ще казва „да, разбира се, прозрачно и отговорно ще бъде“. Аз си правя извода обаче, че целта на този разговор е, първо да започнем да си говорим така и второ, да е ясно едно оттук насетне, че трябва да работим за създаване на механизми, които да гарантират прозрачността и отговорността в тази система. Ние можем да изтъкнем, всеки от нас, редица примери по конкретни кадрови назначения както на административни ръководители така и на магистрати, но въпроса е да създадем такъв механизъм, който да даде отговор, който аз нямам от една година – как така при 45 кандидати за съдии във Върховния съд на Републиката при изявена воля от моя страна, като административен ръководител съобразно правомощията на Закона за съдебната власт, аз не твърдя, че всичките те трябва да бъдат удовлетворени, но без нито една дума, без нито една дума, при двукратно гласуване, се избра човек, за който никой нищо не каза. Не го предложи, не застана открито, не каза – аз предлагам този, защото е кадърен, защото може и вие г-н Председател да грешите във вашите предложения. Аз ще кажа ОК и ще го приема. Но той беше избран! Съдия от административен съд в гражданската колегия на Върховния касационен съд! Това да си кажем! А не дали

е трябвало да изберем един или друг по критерии. Да може да има спор и аз съм го казвал и на членовете на Висшия съдебен съвет, аз никога не съм се обиждал, когато не са били приети мои предложения, то затова е тази дискусия тук. И аз съм такъв човек, който винаги ще приеме, когато ясно и открито се кажат съображенията за едно или за друго. Но да се убедим с аргументи. Така че същото важи за механизма, за това, за което Вие казахте по някои от конкретните случаи на връщането на делата и т.н. Да, това е идеята - да има механизъм и аз мисля, че и ръководството на съда, и Висшият съдебен съвет имат визия в известна степен в тази насока, защото ние считаме, че не само разговор по отношение на връщането на делата, и Национално съвещание се проведе, но и тези периодични срещи и открити дискусии, тази дискусия аз искам да я пренеса и в магистратурата долу, в самите основни единици на магистратурата, защото без това нито тълкувателната дейност ще е наред, нито връщането, нито което и да било действие на съдиите. Така, че аз както и досега, и за в бъдеще ще работя така, защото да е ясно както адресата на критиката, така и адресата на отговорността. Друг път няма и не може да има, защото всичко останало ще бъде едно преливане "от пусто - в празно". Разбира се, ние ще имаме и други поводи да говорим за Графика, аз само го маркирам сега, убеден съм, че тази дискусия ще продължи. В т. 55 е предвидено изменение в Закона на съдебната власт, а една от очакваните цели е въвеждане на еднаква специализация на органите на съда. Трябва много внимателно да обсъдим за какво точно иде реч и как да го .../шум в залата/ , защото това е много деликатен този момент. В крайна сметка надявам се, че начина, по който започнахте това заседание, и по който ще го завършите трябва да бъде постоянна наша практика.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Груев, много благодаря за Вашето изказване. То ми дава подкрепа, но и страшно много ме задължава, защото председателят на Върховния съд е човека, който е изключително важен като фигура, като позиция за това какво се случва в съдебната система. Репутацията и всичко това, което проф. Груев е направил сега за нашето образование и за нашето поведение като магистрати, дори малко ме поставя в неудобно положение, но въпреки това, много е хубаво да чуя това, че ще имам подкрепа от всички вас, разбира се, от всички, които го заявихте и пак казвам - ще има елемент на такъв разговор на всяко заседание на Висшия съдебен съвет, защото нещата не стават с разговори днес и след години, те стават с разговори и с действия всеки ден!

1.ОТНОСНО: Среща-разговор на министъра на правосъдието с членовете на Висшия съдебен съвет за обсъждане на въпроси, свързани с препоръките на Европейската комисия в областта на съдебната реформа и Графика на неотложните мерки за изпълнение

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА ПРЕПОРЪКИТЕ на Европейската комисия в областта на съдебната реформа, изложени от министъра на правосъдието г-жа Маргарита Попова.

ПРИЕМА ГРАФИКА за неотложните мерки и действия на правителството и органите на съдебната власт за изпълнение на показателите за напредък в областта на съдебната реформа, борбата с корупцията и организираната престъпност за периода септември – декември 2009 г.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Ако смятаме, че сме доволни и приключили днешната дискусия, бих искала да кажа само дали имаме готовност да гласуваме едно-единствено нещо от допълнителните точки, тъй като аз имам среща с посланици и бях изрично предупредила да няма допълнителни точки в днешния дневен ред, но предложението, което сте изготвили по моята молба, във връзка със Стокхолмския пакет е готово, аз ви благодаря за това и ако бихте искали можем да го гласуваме и да приключим с това.

ГЛАСОВЕ: Да го гласуваме.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Добре тогава. Съгласни сте да бъде включено в дневния ред и който е съгласен да се приеме така изготвеното предложение, да гласува. Много ви благодаря за това. Приема се единодушно.

/По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред/

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА В ДНЕВНИЯ РЕД СЛЕДНАТА ДОПЪЛНИТЕЛНА ТОЧКА:

1. Писмо от министъра на правосъдието относно съобщение на Комисията на европейските общности до Европейския парламент и до Съвета от 10 юни 2009 г./известно като „Стокхолмски пакет”/

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

ПОДКРЕПЯ целия пакет от мерки, свързан с пространството на свобода, сигурност и правосъдие на гражданите. Приема като приоритети за съдебната система следните въпроси:

В областта на гражданското правосъдие:

- изготвяне на европейско равнище минимални норми за някои аспекти от гражданското производство, имащи връзка с нуждите на взаимното признаване. Освен това, такива норми трябва да се установят за признаването на решения относно родителската отговорност /включително относно родителските права/; взаимното признаване би могло да включи такива области, които са от основно значение за всекидневния живот, но все още не са попаднали в обхвата на признаването, като наследствата и завещанията, брачните режими и имуществените последици при разделяне на двойките.

- преодоляване на езиковите бариери , които затрудняват достъпа до правосъдие: засилено използване на автоматичен превод, когато е възможно, съвместно използване на наличните ресурси на държавите-членки за свързване на базите данни на устни и писмени преводачи, видеоконферентна връзка ;

- е-правосъдие – улесняването на достъпа до правосъдие трябва да бъде приоритет. Съюзът трябва да работи, за да укрепи съществуващите инструменти за правна помощ, да мобилизира електронните инструменти /електронно правосъдие /e-Justice// и да се заеме специално с улесняването на достъпа на

гражданите до устен и писмен съдебен превод. Също така трябва да се извърши работа по опростяване на формалностите за легализацията на актовете и документите. Трябва да бъде подобрена подкрепата за жертвите на престъпления, по-специално в трансграничните случаи.

В областта на наказателното производство:

- да се засили сътрудничеството при борбата с организираната престъпност, трафика на хора, наркотици и оръжие; да се подобри обмена на информация между страните предвид укрепването на Евроджъст в областта на разследването на трансграничната престъпност;

- в борбата с киберпрестъпността да се насърчат трансграничните разследвания, сътрудничеството с Европол за сигнализиране на престъпленията с цел сътрудничество между държавите-членки;

- икономическата престъпност - подобряване на капацитета за разследване и анализ на престъпното финансиране, като се използват взаимно ресурсите на държавите-членки в сферата на обучението;

- определяне на цели в областта на прозрачността в борбата срещу корупцията; обмен на добри практики относно превенцията и преследването, по-специално в рамките на мрежата за борба с корупцията и въз основа на съществуващи системи и общи критерии да се разработят показатели, които дават възможност за измерване на усилията в борбата срещу корупцията. Да се обърне особено внимание на мерките за борба с корупцията в определени области на достиженията на правото /обществени поръчки, финансов контрол и т.н./

- продължаване работата върху системата за обмен на информация между националните регистри за съдимост;
- засилване дейността на Съюза за защита на най-уязвимите лица, на жените, жертвите на насилие, на зависимите лица.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря отново, колеги! Хубав ден ви желая! Бъдете здрави и до следващото заседание следващата седмица в четвъртък. Благодаря много!

/Закриване на заседанието – 12, 45 ч/

Стенографи:

Зоя Костова

Таня Младенова

Изготвен на 11.09.2009 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

МАРГАРИТА ПОПОВА